

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 27.7.2018 – ZW v. Deutsche Lufthansa AG**(Asia C-498/18)**

(2018/C 399/31)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: ZW

Vastapuoli: Deutsche Lufthansa AG

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko Montrealin yleissopimuksen 35 artiklan 1 kappaleessa kanteen nostamiselle vahvistettu kahden vuoden määräaika katkaista tai keskeyttää?
- 2) Montrealin yleissopimuksen 35 artiklan 2 kappaleessa määrätään, [– –] että ”tapa, jolla kyseinen määräaika lasketaan, määräytyy asiaa käsittelevän tuomioistuimen lainsäädännön mukaisesti”, joten voidaanko sen perusteella katsoa, että määräajan laskemisen alkamista koskeva kansallisen oikeuden säännös voi olla ensisijainen suhteessa 35 artiklan 1 kappaleen yleismääräykseen, jonka mukaan määräajan laskeminen alkaa määräpaikkaan saapumisesta?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul Ilfov (Romania) on esittänyt 13.8.2018 – EP v. FO**(Asia C-530/18)**

(2018/C 399/32)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunalul Ilfov

Pääasian asianosaiset

Kantaja: EP

Vastaaja: FO

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 ⁽¹⁾ 15 artiklaa tulkittava siten, että siinä otetaan käyttöön poikkeus lapsen tosiasiallisen asuinpaikan kansallisen tuomioistuimen toimivaltaa koskevasta säännöstä?
- 2) Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 15 artiklaa tulkittava siten, että asianosaisen esiin tuomat arviointiperusteet (lapsi on syntynyt Ranskassa, hänen isänsä on Ranskan kansalainen, hänellä on Ranskassa verisiteisiin perustuva perhe, johon kuuluu kaksi sisarta ja veli, sisarentytär, isänisä, isän nykyinen kumppani sekä isän ja hänen kumppaninsa alaikäinen lapsi, kun taas Romaniassa hänellä ei ole yhtään äidinpuoleista sukulaista, hän käy ranskalaista koulua, hänen kasvatuksensa ja ajattelutapansa ovat alusta saakka olleet ranskalaisia, vanhempien kesken ja vanhempien ja lapsen kesken on kotona aina puhuttu ranskaa) ovat arviointiperusteita, jotka osoittavat, että lapsella on erityisiä siteitä Ranskaan, ja että kansallisen tuomioistuimen on tämän vuoksi todettava, että Ranskan tuomioistuimella on paremmat edellytykset käsitellä asiaa?

- 3) Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 15 artiklaa tulkittava siten, että kahden valtion lainsäädännön väliset menettelyä koskevat erot, kuten se, että oikeudenkäynti järjestetään suljetuin ovin ja erikoistuneet tuomarit käsittelevät asian, palvelevat tässä [unionin oikeuden] säännöksessä tarkoitettua lapsen etua?

⁽¹⁾ Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2201/2003 (EUVL 2003, L 338, s. 1).

Kanne 12.9.2018 – Euroopan komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-576/18)

(2018/C 399/33)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Stromsky ja D. Recchia)

Vastaaja: Italian tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Italian tasavalta on jättänyt noudattamatta 2.7.2008 tehdyn komission päätöksen 2008/854/EY⁽¹⁾ ja SEUT 260 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut kaikkia tarvittavia toimenpiteitä noudattaakseen unionin tuomioistuimen asiassa C-243/10 29.3.2012 antamaa tuomiota, joka koskee mainitussa päätöksessä tarkoitettujen sääntöjenvastaisiksi ja yhteismarkkinoille soveltumattomiksi katsottujen tukien perintää takaisin tuensaajilta
- Italian tasavalta on veloitettava maksamaan komissiolle kiinteämääräinen hyvitys, jonka määrä lasketaan kertomalla 13 892 euron suuruinen päivittäinen määrä niiden päivien lukumäärällä, jotka sääntöjen rikkominen jatkuu, siten, että vähimmäismäärä on 8 715 000 euroa, asiassa C-243/10 annetun tuomion julistamispäivästä alkaen siihen päivään, jona tässä asiassa on annettu tuomio
- Italian tasavalta on veloitettava maksamaan komissiolle puolivuositain laskettava uhkasakko, jonka päivittäiseksi määräksi komissio vahvistaa 126 840 euroa tässä asiassa annettavan tuomion julistamispäivää seuraavasta puolivuotiskaudesta alkaen
- Italian tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Sardinian hotellialan tukiohjelmasta 2.7.2008 tehdyllä päätöksellä 2008/854/EY (vuoden 1998 aluelaki nro 9 – tuen N272/98 väärinkäyttö) (EUVL L 302, 13.11.2008) komissio totesi kyseessä olevat Italian myöntämät valtiontuet sääntöjenvastaisiksi ja sisämarkkinoille soveltumattomiksi ja määräsi ne perittäviksi takaisin.

Unionin tuomioistuin totesi asiassa C-243/10, komissio v. Italia, 29.3.2012 antamassaan tuomiossa, että Italia oli jättänyt noudattamatta mainitun päätöksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ollut toteuttanut asetetussa määräajassa kaikkia tarvittavia toimenpiteitä mainitussa päätöksessä tarkoitetun järjestelmän alalla myönnettyjen tukien perimiseksi takaisin tuensaajilta.

Vaikka kyseisestä tuomiosta on kulunut yli kuusi vuotta ja vaikka komissio on esittänyt Italian hallitukselle lukuisia takaisinperintäkehotuksia, suuri osa kyseisistä tuista on edelleen perimättä takaisin. Italian hallituksen tästä esittämät argumentit, erityisesti viittaus vireillä oleviin kansallisiin oikeusriitoihin, eivät ole päteviä oikeuttamisperusteita tällaiselle laiminlyönnille. On siis niin, että tämän kanteen nostamispäivänä Italia ei vielä ole perinyt tukea kokonaan takaisin eikä siis ole täysin noudattanut unionin tuomioistuimen tuomiota asiassa C-243/10.